

nogen værdi for denne, eller om det i det hele taget har været forbundet med nogen nyttevirkning, at staten har bekostet og udsendt denne pjece. Det må være ønskeligt, at regeringen får lejlighed til i folketinget at give redegørelse for sit syn på disse spørgsmål. Da pjecen nok er udsendt af statsministeriet, men udarbejdet af civilforsvarsstyrelsen, har forespørgerne anset det for rigtigt gennem forespørgslens formulering at give såvel den højtærede statsminister som den højtærede indenrigsminister anledning til her at fremkomme med udtalelser.“

Ordføreren sluttede sin begrundelse for forespørgslen således:

„Jeg er opmærksom på, at en del af de spørgsmål, der kan rejses, for så vidt allerede er besvaret, som den højtærede indenrigsminister har besluttet at lade fagfolk undersøge, om civilforsvarsstyrelsen har ret eller uret i de anvisninger, den giver befolkningen. Alligevel mener jeg, at der er god grund til at give en yderligere redegørelse her i tinget. Det drejer sig ikke blot om luftfornyelse, og jeg afventer med interesse redegørelsen fra de to højtærede ministre.“

Efter udførligt at have belyst en række af de rejste problemer, fremhævede *statsministeren*, at pjecen var resultatet af et arbejde, hvori en lang række myndigheder havde været inddraget. Civilforsvarsstyrelsen havde ikke affattet pjecen, men på omfattende måde deltaget i arbejdet med dens udarbejdelse.

„Pjecen har måttet holde sig til enkle råd, og pjecen har ikke kunnet gå ind på omfattende forklaringer om baggrunden for, at man er nået frem til disse råd. Det er klart, at mange spørgsmål om forudsætninger må lades ubesvarede, når formålet skal være at udarbejde en pjece, som alle skal kunne læse og få udbytte af. Pjecen er ikke og har heller aldrig givet sig ud for at skulle være vejen til at overleve en atomkrig, men den giver saglige oplysninger om, hvorledes man kan give sig selv og sine en større chance end den chance, man vil have ved blot at give op, og dens råd gælder ikke alene — det er meget afgørende — i atomkrigen, men også for en krigssituation, der på mange områder kan være lige så frygtelig, selv om kun det, man kalder konventionelle våben, bringes i anvendelse.“

Også *indenrigsministeren* fremsatte en indgående redegørelse. Han kom herunder ind på nogle stærkt kritiske synspunkter, som professor H. C. Møllgaard havde gjort gældende, og sagde i tilslutning hertil:

„Efter den uro, professor Møllgaards indlæg har vakt, har civilforsvarsstyrelsen anmodet mig om at foranledige, at den fremsatte kritik må blive underkastet en sagkyndig bedømmelse. Jeg er enig med styrelsen i, at der ikke bør kunne herske tvivl om rigtigheden af de anvisninger, der gives befolkningen i en publikation som folkepjecen. Derfor har jeg i går nedsat et udvalg bestående af professorer